

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/159/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122015301
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2122015301.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci obžalovaného: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, D., pre prečin sexuálneho zneužívania podľa § 201a Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 09.06.2023, č.k. 2T/79/2022 – 539, na verejnom zasadnutí konanom dňa 14.03.2024 takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný

A. B., nar. X. XXXXXXX XXXX v E.,
bytom C. XX, D.

odsudzuje:

Podľa § 201a Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, na súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona ruší výrok o treste uloženom trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 6T/112/2021 zo 16. marca 2022, právoplatným 3. augusta 2022, podľa § 201b Trestného zákona na trest povinnej práce v trvaní 200 (dvesto) hodín, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo jeho zrušením, stratili podklad.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trnava (ďalej len ako „okresný súd“ alebo aj ako „prvostupňový súd“) rozsudkom zo dňa 09.06.2023, č.k. 2T/79/2022 – 539 rozhodol takto:

Obžalovaný

A. B., nar. X. XXXXXXX XXXX v E., bytom C. XX, D.,

sa uznáva za vinného, že

v období najmenej od 15. decembra 2020 najneskôr do 24. februára 2021 v mieste svojho bydliska v D. ako aj z iných miest, kde sa v tom čase zdržoval, prostredníctvom komunikačnej aplikácie Whatsapp s

profilom "A. B.", počas vzájomnej komunikácie s maloletou F., narodenou v roku 2006, ktorá používala v tom čase profil "G.", tejto navrhoval osobné stretnutie za účelom intímneho kontaktu, sexuálneho zblíženia a sexuálnych praktík, a tiež ju nabádal, aby mu poslala fotografie svojho nahého tela, pričom mal vedomosť, že v tom čase nedovŕšila pätnásť rok svojho života,

t e d a

prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby navrhol dieťaťu mladšiemu ako pätnásť rokov osobné stretnutie v úmysle spáchať na ňom trestný čin sexuálneho zneužívania alebo trestný čin výroby detskej pornografie, pričom sám nie je dieťaťom,

č í m s p á c h a l

prečin sexuálneho zneužívania podľa § 201a Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 201a Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, 38 ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 49 ods. 2 Trestného zákona a § 46 Trestného zákona na súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona ruší výrok o treste uloženom trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 6T/112/2021 zo 16. marca 2022, právoplatným 3. augusta 2022, podľa § 201b Trestného zákona na trest povinnej práce v trvaní 200 (dvesto) hodín, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo jeho zrušením, stratili podklad.

2. V zákonom stanovenej lehote podal proti uvedenému rozsudku odvolanie prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava.

3. Prokurátor podané odvolanie odôvodnil osobitným písomným podaním, v ktorom argumentoval nasledovne (skrátene):

Úvodom skonštatoval, že pokiaľ ide o výšku uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody v trvaní 6 (šiestich) mesiacov, túto nie je možné považovať s prihliadnutím na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností, ako aj dosiahnutia individuálnej a generálnej prevencie, za primeranú.

Poukázal na odôvodnenie napadnutého rozsudku, pričom so spôsobom odôvodnenia sa v tomto smere nestotožnil a zastával názor, že v zmysle vykonaného dokazovania nie je možné pristúpiť k priznaniu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Trestného zákona.

Podľa § 36 písm. n) Trestného zákona je poľahčujúcou okolnosťou to, že páchatel napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Vychádzajúc z gramatického a logického výkladu citovaného ustanovenia možno prijať záver, že pre priznanie poľahčujúcej okolnosti spočívajúcej v napomáhaní príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti sa vyžaduje určitá aktivita obžalovaného vo vzťahu k orgánom prípravného konania, ktorého účelom je objasňovanie trestnej činnosti, spočívajúca v poskytnutí takej súčinnosti, bez ktorej by k objasneniu určitých podstatných skutkových okolností došlo len s vynaložením nezanedbateľného úsilia orgánov činných v trestnom konaní. Skutočnosť, že obžalovaný, tak ako to konštatuje samosudca v odôvodnení predmetného rozsudku, v prípravnom konaní dobrovoľne vydal svoj mobilný telefón, ešte pred vznesením obvinenia opísal skutok a od samotného počiatku sa k jeho spáchaniu priznával, nie je možné v danom prípade stotožniť s napomáhaním v objasňovaní trestnej činnosti. V tomto smere konštatoval, že v prípade, že ak by aj obžalovaný nepostupoval v priebehu prípravného konania tak, ako to deklaroval samosudca v odôvodnení predmetného rozsudku, aj v takom prípade by bolo možné obžalovanému spoľahlivo preukázať spáchanie skutku (napr. odňatím mobilného telefónu obžalovaného, výsluchmi svedkov-poškodených, pribratím znalca, ktorý by posudzoval obsah mobilných telefónov svedkov-poškodených, vykonaním rekognície a pod.), ergo, z obsahu odôvodneného napadnutého rozsudku, ani z vykonaného dokazovania nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by preukazovali také aktívne konanie obžalovaného v smere objasnenia ním spáchanej trestnej činnosti, bez ktorého by orgány činné v trestnom konaní túto trestnú činnosť neodhalili vôbec alebo len so zvýšenou námahou.

Dal do pozornosti konštatovanie samosudcu v odôvodnení predmetného rozsudku, že obžalovaný ešte pred vznesením obvinenia opísal skutok. Nie je zrejmé, na základe čoho dospel samosudca k uvedenému tvrdeniu. Spisový materiál viažuci sa k veci v tomto smere obsahuje iba uznesenia o vznesení obvinenia zo dňa 09.05.2022 (OO PZ Trnava) a zo dňa 25.02.2021 (OO PZ Bratislava Trnávka) a zápisnice o výsluchu obvineného zo dňa 31.05.2022 (OO PZ Trnava) a zo dňa 12.8.2021 (OO

PZ Bratislava Trnávka), ergo, spisový materiál viažuci sa k veci neobsahuje žiaden doklad preukazujúci tvrdenie, že obžalovaný ešte pred vznesením obvinenia opísal skutok.

Pokiaľ ide o priznanie sa k spáchaniu trestného činu a ľútosť obžalovaného, mal za to, že obžalovaný tak učinil pod ťarchou dôkazov a len s vidinou možnosťou zníženia trestu. Zároveň poukázal na skutočnosť, že priznanie sa k spáchaniu trestného činu a ľútosť obžalovaného sa premietli do priznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona. Rovnako „skrátene“ konania pred súdom tým, že obžalovaný urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, nijako neodôvodňovalo priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Trestného zákona. Napokon, rozhodnutie samosudcu pri vzhľadnutí poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. n) Trestného zákona sa opiera o dôkazy, ktoré ani len neboli vykonané na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09.06.2023 v zmysle § 278 ods. 2 Trestného poriadku.

Sumarizujúc vyššie uvedené mal za to, že neboli splnené zákonné podmienky na priznanie poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. n) Trestného zákona.

V tejto súvislosti poukázal aj na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. R 44/2017 zo dňa 27.06.2017, v zmysle ktorého priznanie sa je poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. l) Trestného zákona.

Nad rámec uvedeného upriamil pozornosť aj na osobu obžalovaného v spojení so závažnosťou spáchaného skutku, kedy zabezpečené podklady preukázali sexuálnu motiváciu obžalovaného voči maloletej osobe. Obsah komunikácie na strane obžalovaného nasvedčuje, že tento z pozície dospelého muža postupoval pri rozvíjaní dialógov, pričom dbal na udržanie záujmu maloletej. V príslušnej komunikácii boli viditeľné účelové manipulácie maloletej vrátane komplimentov na jej telesnú vyspelosť, ktoré však iba zakrývali jeho skutočný záujem. Fotografie, ktoré si obžalovaný žiadal zasielať bezpochyby umožňujú vysloviť záver, že celá komunikácia bola vedená primárne v oblasti sexuality s cieľom uskutočniť osobné stretnutie za účelom vykonania pohlavného styku a iných sexuálnych praktík. V tejto súvislosti osobitne poukázal na modus operandi, ktorý bol totožný s predchádzajúcimi skutkami obžalovaného, za ktoré bol právoplatne odsúdený, resp. postihnutý (viď trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava 2 zo dňa 16.03.2022, právoplatného dňa 03.08.2022, sp. zn. 6T/112/2021, ako aj rozhodnutie Okresného úradu Piešťany zo dňa 22.08.2019, právoplatného toho istého dňa, sp. č. OU-PN-OVVS-2019/004535). Navyše, obžalovaný sa predmetnej trestnej činnosti dopustil počas skúšobnej doby podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody v inej trestnej veci.

Vzhľadom na uvedené navrhol, aby Krajský súd v Trnave podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Trnava vo výroku o treste a v zmysle § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám rozsudkom vo veci rozhodol a obžalovanému uložil podľa § 201a Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, 38 ods. 2, 4 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 49 ods. 2 Trestného zákona a § 46 Trestného zákona súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere minimálne 16 (šestnásť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, a zároveň podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste uloženom trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 6T/112/2021, zo dňa 16.03.2022, právoplatným 03.08.2022, podľa § 201b Trestného zákona na trest povinnej práce v trvaní 200 (dvesto) hodín, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo jeho zrušením, stratili podklad.

4. Obžalovaný A. B. (ďalej len „obžalovaný“) sa k podanému odvolaniu prokurátora nevyjadril.

5. Krajský súd v Trnave (ďalej len ako „krajský súd“ alebo aj „odvolací súd“) ako súd odvolací rozhodoval o odvolaní prokurátora na verejnom zasadnutí, ktorého sa zúčastnil prokurátor krajskej prokuratúry a obžalovaný. Po oboznámení spisového materiálu krajský súd postupom podľa § 326 ods. 5 Trestného poriadku doplnil dokazovanie a oboznámil listinné dôkazy postupom podľa § 269 Trestného poriadku, konkrétne oboznámil uznesenie okresného súdu zo dňa 13.11.2023, sp. zn. 8Nt/36/2022. Z oboznámeného uznesenia krajský súd zistil, že obžalovanému bol prerušený výkon trestu povinnej práce vo výmere 200 (dvesto) hodín, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 16.03.2022, sp. zn. 6T/112/2021, právoplatným dňa 03.08.2022, do nariadenia trestu povinnej práce u nového poskytovateľa práce, pretože Trnavská arcidiecézna charita (ako poskytovateľ práce) odstúpila od dohody o zabezpečení trestu povinnej práce a na základe toho bolo nevyhnutné znovu prejednať podmienky trestu povinnej práce a následne nariadiť výkon trestu povinnej práce u nového poskytovateľa. K takto doplnenému dokazovaniu obžalovaný len uviedol, že nemali pre neho prácu. V rámci konečných návrhov sa prokurátor stotožnil s podaným odvolaním, odkázal naň a navrhol, aby odvolací súd rozhodol v zmysle záveru uvedeného v odvolaní. Obžalovaný v konečnom návrhu

žiadal, aby trest uložený mu okresným súdom zostal zachovaný, pretože prokurátor mu chce navýšiť trest. Uviedol, že nebol súdne trestaný a bol by rád aj za akokoľvek vysokú podmienku.

6. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

7. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že vo vzťahu k podanému odvolaniu nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Prokurátor podal odvolanie ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a to proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

8. V prvom rade je potrebné uviesť, že odvolací súd sa (vzhľadom na odvolanie prokurátora čo do výroku o treste a aj vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine a prijatie takého vyhlásenia súdom prvého stupňa) meritorne zaoberal len preskúmaním napadnutého výroku o treste, pričom zistil nasledovné.

9. Okresný súd výrok o treste a spôsobe jeho výkonu odôvodnil tým, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že predmetnej trestnej činnosti sa obžalovaný dopustil počas skúšobnej doby podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody v inej trestnej veci. Trestný zákon výslovne vylučuje, aby za trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe mohol súd ukladať ďalší podmiennečný trest odňatia slobody. V danej veci už bol obžalovaný právoplatne odsúdený za skutok spáchaný počas rovnakej skúšobnej doby podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody a to Okresným súdom Bratislava II, ktorý využil jeden z alternatívnych trestov vo vzťahu k nepodmiennečnému trestu odňatia slobody a uložil

obžalovanému trest povinnej práce v trvaní dvesto hodín. Vzhľadom na závažnosť skutku, ktorý bol na hlavnom pojednávaní prejednávaný, súd dospel k záveru, že je na mieste uloženie najprísnejšieho trestu, teda nepodmienečného trestu odňatia slobody.

10. Okresný súd argumentoval tým, že u obžalovaného vzhliadol existenciu dvoch poľahčujúcich okolností a dvoch priťažujúcich okolností, konkrétne na jednej strane priznanie sa a úprimné oľutovanie skutku (§ 36 písm. l) Trestného zákona), napomáhanie orgánom činným v trestnom konaní a rovnako aj súdu na hlavnom pojednávaní (§ 36 písm. n) Trestného zákona) a na druhej strane spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h) Trestného zákona), v danom prípade dva, keďže sa ukladal súhrnný trest s iným skutkom, ktorého sa obžalovaný dopustil počas skúšobnej doby podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody a zároveň bolo prihliadnuté aj na trestnú minulosť obžalovaného v podobe priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, keď obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený. K poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Trestného zákona doplnil, že obžalovaný v prípravnom konaní dobrovoľne vydal svoj mobilný telefón, ešte pred vznesením obvinenia opísal skutok a od samotného počiatku sa k jeho spáchaniu priznáva. Pri rovnovážnom pomere poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností nedošlo k zmene trestnej sadzby, ktorá je od šiestich mesiacov do troch rokov. Vzhľadom na kritický postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti, jeho úprimné oľutovanie, mal okresný súd za to, že dostačujúcim tak na ochranu spoločnosti ako aj na nápravu obžalovaného ako páchatela trestnej činnosti bude trest odňatia slobody na dolnej hranici neupravenej trestnej sadzby, teda vo výmere šiestich mesiacov. Pri vonkajšej diferenciacii uloženého trestu odňatia slobody bolo prihliadnuté na skutočnosť, že obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody. S ohľadom na to, že bol ukladaný súhrnný trest odňatia slobody, bolo potrebné zrušiť výrok predchádzajúceho odsudzujúceho rozhodnutia, v danom prípade trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 6T/112/2021 zo dňa 16.03.2022.

11. Pri ukladaní trestu sa však okresný súd dôsledne neriadil príslušnými ustanoveniami zákona.

12. Tak ako správne uviedol prokurátor vo svojom odvolaní, okresný súd nesprávne vyhodnotil, že obžalovanému možno priznať poľahčujúcu okolnosť podľa ustanovenia § 36 písm. n) Trestného poriadku. V plnom rozsahu sa možno stotožniť s odvolacou námietkou, že napomáhanie orgánom činným v trestnom konaní vyžaduje určitú aktivitu obvineného, spočívajúcu v poskytnutí takej súčinnosti, bez ktorej by k objasneniu určitých podstatných skutkových okolností došlo len s vynaložením nezanedbateľného úsilia orgánov činných v trestnom konaní. Skutočnosti, ktoré pod túto poľahčujúcu okolnosť podradil okresný súd, nimi nie sú. Teda takouto aktivitou nie je ani dobrovoľné vydanie mobilného telefónu obžalovaným a pod túto poľahčujúcu okolnosť nemožno podradiť ani urobenie vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Správne tiež prokurátor v odôvodnení odvolania uviedol, že priznanie a oľutovanie sa premietlo do priznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona.

13. K možnosti zohľadniť urobené vyhlásenie o vine, treba upozorniť, že na obžalovaného nemal pozitívny a výchovný vplyv ani predchádzajúci uložený podmiennečný trest odňatia slobody. Okrem prejednávanej trestnej veci sa obžalovaný dopustil v skúšobnej dobe aj ďalšej trestnej činnosti, za ktorú mu bol uložený trest povinnej práce

14. Krajský súd preto napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu. Keďže boli splnené podmienky uvedené v § 322 ods. 3 Trestného poriadku, rozhodol o výroku o treste a spôsobe jeho výkonu sám a uložil mu nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov, pri zohľadnení poľahčujúcej okolnosti, že sa k trestnej činnosti priznal a túto oľutoval, priťažujúcej okolnosti, že už bol za trestný čin odsúdený a že spáchal viac trestných činov. Obžalovanému bol uložený súhrnný trest odňatia slobody, nakoľko prejednávaný skutok a skutok, za ktorý bol uložený obžalovanému trest povinnej práce Okresným súdom Bratislava II, sp.zn. 6T/112/2012, trestným rozsudkom zo dňa 16.3.2022, právoplatným dňa 3.8.2022, sú v súbehu. V uvedenom konaní bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu podľa § 201b) Trestného zákona, na páchatela sa nehľadí akoby nebol odsúdený, trest povinnej práce nebol ešte vykonaný.

15. V rámci upravenej trestnej sadzby (16 mesiacov až 3 roky), je tak primeraným trestom trest odňatia slobody uložený na dolnej hranici trestnej sadzby, v súlade s odvolacou námietkou prokurátora. Takýto trest u obžalovaného plne zodpovedá požiadavkám zákona.

16. Krajský súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný v posledných 10-tich rokoch nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

17. Vzhľadom na hore uvedené skutočnosti krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.